

पूर्तिव्रतं तव । संवत्सरः स्मृतो वज्रस्यार्कः परिवत्सरः ।
 रक्षापूर्वसंध्या होमो हस्तपूर्वः प्रजापतिः । अतुपूर्वसं
 तथा प्रोक्तो देवदेवो महेत्सरः । तेषां मयङ्गलविन्यासः
 प्राग्वदेव विधीयते । प्राग्वद्विधिं नीनश्चेत्तरुणीत
 कल्पनेः मयङ्गलविन्यासाः कर्त्तव्याः “प्राग्वत् प्रपू-
 जनं कार्यं” होमः कार्यो यथाविधि । तिथेर्गोत्रैश्च-
 वैद्यैश्च वृत्तेन सितसर्पणैः । तस्मिन्नेतेषु वा मन्त्रे होमभिः
 प्रत्यहं कृत्वा । मन्त्राभ्यामपि तिथेः प्राग्वद्विधयश्च-
 कम् । चैत्यशुक्लादध्यायश्च पञ्चमीप्रभृतिप्रभात् । संवत्-
 सराख्ये वर्षे तु व्रतमेतत् समाचरेत् । पुजायज्ञाने दातव्याः
 सुवर्णाः पञ्च वादव । अतुर्वेदविदे देवं याज्ञाभेदेन
 वादव । एकेन पञ्चकं देवं यथाचावनिदं भवेत् ।
 यदेष्टं होमनाप्रोति कामचारी विद्वज्जनः” ।

वज्राटकव्रतं वराहपुं “शृणुष्वैकमना भद्रे ! वज्राटकविदं
 व्रतम् । कथयामि महापूर्वं ब्रह्मणा कथितं मम ।
 मासस्य कार्तिकस्यापि शुक्लप्रतिपदि व्रतम् । गृह्णीया-
 देवभक्तान् कृत्वा दत्तादिशोधनम् । सायं सङ्कल्पमाधाय
 द्वितीयायास्तुपावसेत् । तृतीयायामपि तथा चतुर्थ्यां
 पारणं भवेत् । शिवं संपूजयेद्ब्रह्मरा उपवासद्वयेऽपि च ।
 यत्नं विनोपचारेण रात्रौ दद्यात्ततो भुवि । स्रजेत् प्रातः
 सप्तत्याय स्मृत्वा देवं समर्चयेत्” ।

सन्तानव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् “कार्तिक्यास्तपसावी यः
 कन्यां दद्यात् स्रजङ्कृताम् । स्रजवीयां परकीयां वा
 नटीसङ्गमके शुभे । एतत् सन्तानदं नाम व्रतं सुगति-
 दायकम्” ।

सन्तानाद्योव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “कृष्णाष्टम्यां चैत्यमासे
 स्नातो नियतमानसः । कृष्णमभ्यर्च्य पूजाञ्च देवक्याः
 कुरुते च यः । निराहारो नरः पचात् कृष्णस्य जगतः
 पतेः । उपोषितो जपन्मन्त्रं रात्रौ प्रयतमानसः ।
 पूजायाश्चापि कृष्णस्य सप्त वारान् प्रकीर्त्तयेत् । पावण्ड-
 नोविकर्मणान् वेडाणान् वरुणास्तिकान् । प्रभाते च
 ततः स्नातो दद्यात् विप्राय दक्षिणाम् । भुञ्जीत जत
 पूजस्तु कृष्णस्यैव जगत्पतेः । वैशाखश्रावणयोश्चैव पारणं
 हि लिभासिकम् । उपोष्य देवदेवम् एतेन स्नापये-
 त्तरिम् । आषाढे चारणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ।
 उपोषितो द्वितीयं वै पारणं पूर्ववद्भवेत् । आश्विने
 चाश्विने होमो हवीर्न पारणं तथा । योचै मासे
 मासपुने च अष्टकं विजयुक्तम् । पारणे पारणे पूजे

एतेन स्नापयेद्हरिम् । ब्राह्मणेभ्यो एतं दद्यात्तथैव प्रति-
 पारणम् । कृत्वा व्रतं नाकमनुप्रयाति मानुषमासाद्य
 च निवृत्तः स्यात् । सन्तानव्रतञ्च तथा नृतेऽसौ याव-
 न्मर्ही सागरमेखलान्नाम् ।

सप्तभिन्नं विष्णुधर्मोत्तरे “चैत्यशुक्लादध्यायश्च प्रत्यहं दिन-
 सप्तकम् । पञ्चमिषमन्त्रं स्मर्यं पुनश्च पुनश्च कृतम् ।
 वशिष्ठश्च महाभागं पूजयेत् दिवसक्रमान् । काकोद्ग्रेः
 फलेः पुष्पैः गोरसैश्च फलान्वितैः । ध्याचरेत् प्रत्यहं
 स्नानं नहिर्नक्तायनो भवेत् । महाव्याहृतिभिर्होमं
 तिथेर्नित्यं समाचरेत् । तपयेद्ब्राह्मणां चाल फलमूत्रैश्च
 गोरसैः । वारिधान्यं च दातव्याः क्षीरपूषां दिजातिषु ।
 एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतान्ते चाऽऽहितान्वये । दद्यात्
 कृष्णाजिनं राजगृहं । यथापूर्वं भवेद्विरतम् । व्रतमेतत्सरः
 कृत्वा मोक्षोपायश्च विन्दति” ।

सप्तवारव्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तम् “चैत्यशुक्लादध्यायश्च प्रत्यहं
 दिनसप्तकम् । सुप्रभां काञ्चनाचीञ्च विद्यायां मानसो-
 ज्ज्वाम् । मेघनादां सुवेषुश्च तथैव विमलोदकाम् ।
 नित्यं संपूजयेद्ब्रह्मरा वशिःस्नानं समाचरेत् । तासाञ्च
 प्रत्यहं नाम्ना दत्ता होमं समाचरेत् । ब्राह्मणान्
 भोजयेच्चात्र दत्ता युक्तं सुभोजनम् । एतोदनं तथा-
 न्नीयात्सकदेव तथा निशि । एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतं
 सारव्रतं नरः । ततोऽप्युचिरं काचं मातृग्रे जा-
 यते वदा” इत्यादि ।

सप्तसुन्दरकव्रतं भविष्योत्तरोक्तम् “एकभक्ता च सप्ताहं
 पौरिणीरत्नं भोजयेत् । संपूज्य पार्वतीं भक्ता गन्ध-
 पुष्पविशेषैः । ताम्बूलविन्दूरवरेनारिकेशफलेन च ।
 प्रीयतां कुष्ठदा देवी प्रक्षिपत्य विदलयेत् । एकेषां पूज-
 येद्देवीं सप्ताहं यावदेव त । पुनश्च सप्तमे प्राप्ते ताः
 सप्तैव निमग्नयेत् । गङ्गायाः सन्धोजयित्वाङ्गं यथा-
 यक्त्या विभूषणैः । भूषयित्वा माल्यवस्त्रैः कर्णवेष्टा-
 कुचीवस्त्रैः । कुष्ठदा माधवी गौरी मवानो पार्वती
 उभा । अम्बिका चेति संपूज्या दर्पणं दापयेत् पृथक् ।
 ब्राह्मणं पूजयेत्पुष्पं वाप्यं सम्पन्नमस्तु मे । सप्तसुन्दरं
 नाम व्रतं पापहरं शुभम् । कृत्वा प्राप्नोति सौन्दर्यं
 होभाग्नमदकं तथा” ।

सप्तव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे “अथातः सप्तव्रताणि सप्तव्रत-
 भवेत् । चैत्यशुक्लादध्यायश्च प्रत्यहं दिनसप्तकम् । अथर्वं
 क्षीरं सप्तं दधिमन्त्रं क्षीरोदकम् । तपोवेदुरसोदर